

HRANA SPIRITUALĂ LA TIMPUL POTRIVIT

Crede numai, crede numai,

Totul e posibil, crede numai!

Acum eu cred, acum eu cred,

Totul e posibil, acum eu cred.

Să rămânem în picioare, cu capetele plecate! Doamne, fie ca aceasta să nu fie doar o cântare, ci s-o putem cânta din adâncul inimii noastre: „Acum eu cred!”

Odată, după ce Domnul Isus a făcut lucrări mari și puternice, ucenicii I-au zis: „Doamne, acum credem.”

„Acum credeți?”

„Da. Acum credem că știi toate lucrurile și n-ai nevoie să Te învețe cineva.”

Tată, în seara aceasta ne dăm seama că nu Tu ai nevoie de învățătura noastră, ci noi avem nevoie de învățătura Ta. Astfel, Te rugăm să ne înveți cum să ne rugăm, cum să trăim și cum să credem. Dăruiește-ne aceasta, Doamne, în acest serviciu divin de seară! Dacă ne lipsește ceva, Te rugăm să ne-o dăruiești, Doamne, în Numele lui Isus. Amin.

Știu că mulți dintre voi trebuie să stea și în seara aceasta în picioare. Pe unii i-am întâlnit afară și mi-au spus că nu au mai găsit loc în adunare, și vor asculta serviciul divin la radiourile din mașini. Serviciul divin de duminică seara îl dedicăm rugăciunii pentru bolnavi, iar dacă este posibil, o să formăm un rând de rugăciune. În orice caz, acest serviciu divin va fi dedicat rugăciunii pentru bolnavi.

Vreau ca voi să fiți zidiți pe îndrumările sfinte, ale lui Dumnezeu, în credință, în credința acestui ceas. Credința! Pentru a fi luați sus este nevoie de mai multă credință decât a fost vreodată în epocile trecute, deoarece este vorba despre credința de răpire. De aceea, dorim ca voi să credeți în totalitate ceea ce ascultați în această seară, să dați crezare Cuvântului pe care Îl veți auzi în timpul predicii, semnelor și minunilor pe care le-ați văzut. Dorința noastră este să strângeți în inimile voastre toate aceste lucruri și să vă gândiți la ele. În felul acesta veți ști dacă sunt de la Dumnezeu sau nu.

Să fie cum a zis odată Ilie: „Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El!” Astfel, dacă Isus este centrul tuturor lucrurilor pentru creștin, cred că ar trebui să ne dezlegăm de orice alt lucru și să ne alipim de El. Gândiți-vă că El este punctul central, El este Steaua Polară, El este Cel din urmă, El este Absolutul. Și dacă El este Steaua Polară... Există un singur lucru care va indica spre steaua polară, iar acela este busola cu care navigați. Busola cu care încerc să vă îndrum să navigați este Cuvântul, iar Cuvântul indică întotdeauna spre El.

Noi suntem într-un timp greu, plin de neliniști și încercări, de confuzia vremii și divergențe între națiuni. Se întâmplă tot felul de lucruri. Uneori am sentimentul că m-aș afla într-o corabie, undeva pe mare, în furtună, și că mi s-a dat responsabilitatea peste această corabie. De aceea mă întreb: „Cum vom izbuti?” Mereu vine câte un val care este de o sută de ori mai mare decât corabia, dar vom trece peste fiecare, deoarece „*prin El, suntem mai mult decât biruitori.*” Căpitanul ține tare funia de la capătul corabiei și ne va trage dincolo. Da, noi vom învinge fiecare val.

În seara aceasta ne vom grăbi pentru a vă lăsa cât mai devreme. Noi apreciem

faptul că parcurgeți distanțe mari pentru a veni aici și sacrificiul pe care trebuie să-l faceți. Aceasta mă face să stau aici să vă vorbesc și să fac totul ca să vă ajut. Dorința mea este să fac întotdeauna tot ce este posibil ca să vă acord ajutorul cel mai potrivit în situația în care ne aflăm. Dacă le dai oamenilor prea mult dintr-o dată, nu pot să rețină totul. Trebuie să iei doar câte un lucru și să ții de el până ajung să înțeleagă. Iar când acest lucru este bine ancorat în inimile lor, îi înveți altceva. Noi trebuie să mergem înainte pas cu pas.

Rugați-vă, fiți curajoși și credeți în această seară pentru vindecarea voastră! Nu cred că este vreo întrebare în inimile voastre referitoare la timpul în care trăim. Nu cred că cineva dintre noi se îndoiește că Dumnezeu este în mijlocul poporului Său, ci sunt sigur că voi toți credeți că El este prezent aici. În legătură cu aceasta nu este nici o îndoială în inima mea. Eu știu că poporul meu, prietenii mei, prietenii lui Hristos, copiii lui Dumnezeu, cred aceasta.

Dacă știi că ai un Mesaj de la Dumnezeu și-l aduci poporului, când vezi că oamenii îl acceptă, lucrul acesta te umple de o mare bucurie. Atunci privești înapoi și zici: „Îți mulțumesc, Tată!” Oh, ce bucurie este să vezi cum copiii mănâncă Pâinea care le-a fost trimisă! Știți că cu ani în urmă, El a arătat aceasta într-o viziune aici în Tabernacol? Pâinea vieții! Desigur, frate Neville, îți mai amintești. A fost un timp măreț!

Dacă doriți să urmăriți textele și să vi le notați, o puteți face. Eu nu cred că este corect să avem un serviciu divin în care să nu se citească Cuvântul lui Dumnezeu și să nu se vorbească despre El, chiar dacă este un serviciu de vindecare sau orice altceva. Noi toți înțelegem aceasta. Presupun că nu sunt străini printre noi și că toți înțelegem ce este vindecarea. Nu este ceva ce poate face cineva pentru voi, ci este ceea ce a făcut deja Dumnezeu pentru voi. Tot așa este cu salvarea. Singurul lucru este să-i faci pe oameni să creadă că acesta este Adevărul. Dumnezeu învață acest lucru în Cuvântul Său, apoi îl dovedește în cei care-L cred, pentru că EL a zis: *„Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede.”*

Voi spuneți: „La Dumnezeu nu este nimic imposibil.” Credeți? Dumnezeu este o

Persoană, credeți aceasta? Atunci nici la voi nu există ceva imposibil, pentru că: „*Toate lucrurile sunt posibile celor ce cred*”. Vedeți? Pentru voi nu este nimic imposibil, dacă puteți crede.

Aș vrea să citesc din **1 Împărați 17**, primele șapte versete:

„Ilie, Tișbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: „Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, al cărui slujitor sunt, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.”

Și cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie, cu aceste vorbe:

„Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit ascunde-te lângă pârâul Cherit, care este în fața Iordanului.

Vei bea apă din pârâu, și am poruncit corbilor să te hrănească acolo.”
Observați: „să te hrănească acolo,, nu altundeva.

„El a plecat și a făcut după Cuvântul Domnului. S-a dus și s-a așezat lângă pârâul Cherit, care este în fața Iordanului.

Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața, pâine și carne seara, și bea apă din pârâu.

Dar după câtăva vreme pârâul a secat, căci nu căzuse ploaie în țară.”

Domnul să adauge binecuvântările Lui la citirea Cuvântului Său! Tema mea din această seară, care se referă la acest text, este: **„Hrană duhovnicească la**

timpul potrivit.” Azi dimineață am avut o lecție despre cum se poate face o slujbă lui Dumnezeu fără să fie timpul potrivit, locul potrivit și persoana potrivită. Tema de astăzi se numește: „Hrană duhovnicească la timpul potrivit.”

Despre profetul Ilie știm foarte puțin. Ceea ce știm este că el a fost un slujitor al lui Dumnezeu, slujitorul lui Dumnezeu pentru ceasul acela.

Dumnezeu a folosit deja de trei ori Duhul Său care a fost în Ilie și a făgăduit să-L mai folosească încă de două ori, adică de cinci ori în total. Acesta este numărul harului. Mai întâi L-a folosit în Ilie. După aceea a venit peste Elisei într-o măsură dublă. A fost peste Ioan Botezătorul și trebuie să mai vină o dată pentru a chema Mireasa dintre neamuri, și încă o dată, Ilie împreună cu Moise, ca să-i ia pe iudei acasă. Acesta este adevărul. Dumnezeu a promis să folosească Duhul lui Ilie de cinci ori, și a făcut-o deja de trei ori.

Noi nu știm de unde a venit acest mare profet; știm doar că era Tișbit. Noi știm puține despre profeți. Foarte rar aflăm de unde veneau ei, dar nu știu niciunul care să fi venit dintr-o biserică sau căruia să-i cunoaștem spița de neam. Ei au fost oameni obișnuiți, de cele mai multe ori necărturari, dar neînfricați. Doar unii dintre ei știau să scrie, printre care Isaia și Ieremia. Dar cei mai mulți dintre ei nu știau să scrie. Ilie, acest mare bărbat, nu a scris niciodată nimic. Motivul pentru care mulți dintre ei nu au scris, a fost că poate nu știau. Totuși, ei au fost oameni aspri. Nimeni din Biblie nu a fost asemenea acestor profeți din vechime. Ei au stat neclintiți în fața împăraților, a împărățiilor, a poporului, a bisericilor și au stat fermi pe Cuvântul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu a confirmat că ei au avut dreptate. Ei au fost oameni foarte duri.

Ilie a fost unul dintre cei mai duri dintre ei. El a fost un om al pustiei. Biblia spune că el era îmbrăcat cu o manta de păr, încins cu o curea la mijloc, iar barba îi acoperea toată fața. Mă gândesc că arăta foarte aspru.

Acest gen de oameni încă nu a pierit. Încă nu au murit toți. În zilele Consiliului de la

Niceea... Mulți dintre voi ați citit despre Conciliul de la Niceea, când ei au format o organizație, au vrut ca toate celelalte adunări să fie dizolvate și le-au impus tuturor să intre într-o singură biserică. În timpul acestui Conciliu din Niceea au intervenit niște bărbați duri ca Ilie, care, asemeni lui, veneau din pustie și se hrăneau doar cu ierburi; erau bărbați duri și hotărâți. Dar demnitarii, cei sus puși care erau în slujba lui Constantin, i-au redus la tăcere. Fiind profeți, ei știau că bobul de grâu al Bisericii Mireasă trebuia să cadă în pământ, la fel cum s-a întâmplat și cu bobul de grâu, în Mire. Această sămânță a zăcut acolo timp de o mie de ani.

De-aceea găsim scris astăzi în cărți: „Unde este acel Dumnezeu tăcut, care a putut să stea, să privească și să vadă cum copiii mici au fost uciși și femeile sfâșiate de lei? Cum a putut să stea în cer și să nu spună nimic?” Ei nu cunosc Cuvântul. Bobul acela de grâu trebuia să cadă în pământ. „Cum a fost posibil ca Dumnezeul cel drept să stea și să privească cum propriul Său Fiul era scuipat și omorât?” Aceasta s-a întâmplat pentru că a fost conform Cuvântului. Trebuia să se întâmple așa, și așa este până în ceasul acesta.

Ilie a fost un om mare. El stătea în fața unei generații păcătoase. În timpul acela era împărat Ahab, iar tatăl lui a fost un om rău. După Solomon au urmat pe tron doar împărați răi, unul după altul, dar Ahab, care a domnit douăzeci și doi de ani în Samaria, a fost cel mai rău dintre toți. El a fost un adept al modernismului. Desigur, credea în religie, dar totul era conceput după tendințele moderne. El avea patru sute de proroci evrei, toți având studii și fiind bine pregătiți și instruiți. Dar când Dumnezeu l-a trimis pe slujitorul Său, Ilie, el nu a vrut să-l creadă.

Acest Ilie, Tișbitul, era un om al pustiului. El nu a fost un om fin, ci era un om aspru. La un moment dat, când Ahab a păcătuit atât de mult încât Dumnezeu nu l-a mai suportat, El i-a vorbit lui Ilie în pustie. Eu l-am descris adesea mergând în jos pe drum spre Samaria. Probabil avea o barbă albă care îi acoperea toată fața, chelia îi strălucea în soare, ochii mici îngustați, iar în mână avea un toiag când a mers înaintea împăratului lui Israel și a spus: „*Nici măcar rouă nu va cădea, decât la cuvântul meu!*”

Dumnezeu să ne dea astfel de bărbați care știu ce fac cu „Așa vorbește Domnul!”

Noi știm că Dumnezeu i-a vorbit înainte ca el să facă aceasta. Și pentru că i-a vorbit Dumnezeu, nu s-a temut de nimic. Lui nu i-a fost teamă că mesajul adus nu se va împlini, ci a știut că se va împlini întocmai. Știa că este în conformitate cu Cuvântul Domnului și știa că el era profetul lui Dumnezeu pentru ceasul acela. De aceea nu i-a fost teamă de nimic, chiar dacă împăratul l-ar fi decapitat, l-ar fi aruncat în închisoare sau indiferent ce i-ar fi făcut. El avea o însărcinare, pe „Așa vorbește Domnul” pentru împărat. Ce om dur! Dar înainte să facă aceasta, a prezis acea mare secetă...

Dumnezeu nu lasă păcatul nepedepsit. EL trebuie să dea o pedeapsă. La ce ar folosi o lege fără pedeapsă? La ce ar folosi să se spună: „Este împotriva legii să treci pe culoarea roșie a semaforului”, dacă nu ar fi o pedeapsă pentru această încălcare? În cazul acesta nu ar fi o lege. Deci, există o pedeapsă pentru păcat. Și când Dumnezeu dă o lege și această lege este sfidată, trebuie să urmeze o pedeapsă.

Această națiune a încălcat toate Legile Sale. Oh, ei aveau o biserică mare, aveau Templul; aveau o mulțime de oameni educați. Aveau profeți peste tot în țară; aveau chiar școli pentru proroci din care ieșeau ca pe bandă. Ei aveau o mulțime de profeți, preoți, învățători ai Scripturii, aveau o mulțime de religie, dar erau departe de Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, Dumnezeu a chemat un om care se afla în afara rânduielilor lor, și l-a trimis cu „Așa vorbește Domnul!”

Observați cum se îngrijește Dumnezeu de ai Săi. Înainte ca să-l trimită pe acest profet cu Mesajul Său, El i-a zis: „Ilie, du-te la împăratul Ahab, spune-i aceste lucruri și imediat după aceea pleacă de acolo, pentru că am pregătit pentru tine un loc unde vei sta pe timpul secetei. Ilie, Eu voi avea grijă de tine, dacă predici Cuvântul Meu și faci numai ce spun Eu.”

În această seară doresc să compar slujba puternică a lui Ilie și timpul lui, cu ceasul

În care trăim noi, deoarece cred că este un model perfect. Dacă am avea mai mult timp la dispoziție, ne-am putea referi la istoria popoarelor, însă doresc să rezerv mai mult timp pentru rîndul de rugăciune.

Dacă privim în trecut, observăm că Israel a luat Palestina în același fel cum am ocupat noi Statele Unite. Noi am venit în această țară, am alungat băștinașii, pe indieni, și am luat țara în stăpânire. La fel a venit Israel în Palestina, i-a alungat pe locuitori, și a cucerit țara sub conducerea lui Iosua, sub conducerea lui Dumnezeu.

Primii împărați au fost oameni puternici: David, Solomon și mari personalități. Primii noștri președinți au fost oameni de seamă: Washington, Lincoln și așa mai departe. Dar acești președinți sau împărați au devenit tot mai stricați, iar șirul lor a culminat cu Ahab. Aceasta corespunde perfect cu timpul nostru, când oamenii au devenit atât de moderni încât nu mai vor să asculte Cuvântul adevărat al Domnului.

Vă puteți închipui cum era privit un slujitor adevărat al lui Dumnezeu de acest popor modern!? Ei spuneau: „Este nebun, și-a pierdut mințile. Un astfel de lucru este imposibil!” Ei erau religioși, foarte religioși și au avut conducători sinceri; oameni sinceri.

Ilie știa că era nevoie de mai mult decât de o teologie obișnuită; știa că un mesaj obișnuit nu ajungea și că era nevoie de mai mult decât predicarea Cuvântului pentru a zdrobi inimile lor de piatră. El știa că numai „Așa vorbește Domnul” putea să aducă judecata peste acest popor. Știa că a-L respinge pe „Așa vorbește Domnul” însemna judecată. Noi vedem aceasta și în ziua noastră, și întotdeauna a fost așa: când trecem granița harului, nu rămâne altceva decât judecata.

Acum vreau să compar ceea ce s-a întâmplat în timpul lui Ilie, cu ceea ce se petrece în biserica de astăzi. El a primit acest mesaj chiar înainte de judecată. În Biblie există un tablou care ne arată cum Ilie a fost hrănit natural. Lui i-a fost dată hrana naturală, deoarece, conform Cuvântului lui Dumnezeu, era imposibil să mai

plouă în următorii trei ani și jumătate, până când Ilie urma să poruncească să plouă din nou. „Ilie, se va întâmpla doar când vei spune tu!” De aceea, Ilie s-a dus la împărat și i-a zis: „*Nu va fi nici măcar rouă decât după cuvântul meu!*” Aceasta a fost o expresie grea, un mesaj puternic, nu-i așa?

Acum vreau să comparăm aceasta cu seceta spirituală de astăzi, pentru că suntem foarte conștienți că, vorbind spiritual, este o mare secetă în toată țara. Voi știți că această situație a fost profetită pentru timpul de sfârșit, chiar înainte de a doua venire a lui Hristos. „*Iată, vin zile, zice Domnul, când voi trimite foame în țară, nu foame de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea Cuvântului lui Dumnezeu.*” (Amos 8.11). Această zi este astăzi, iar această foame este de a auzi adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Seceta naturală este un simbol pentru seceta spirituală.

Prin învățătorii falși și moderniști, păcatul și necredința au dus biserica până acolo încât a căzut chiar înainte de venirea judecății. Ei au întors spatele Cuvântului lui Dumnezeu, profetului Său, pentru a accepta interpretările teologice moderne asupra Cuvântului.

Observați că Dumnezeu ridică întotdeauna ceva chiar la timpul potrivit, pentru că El nu face niciodată nimic până când o descoperă oamenilor, și întotdeauna o face prin slujitorii Lui.

În timpul acela, Ilie a avut un loc secret pe care i l-a pregătit Dumnezeu. Aceasta dorim să privim acum, înainte de a chema rândul de rugăciune. Ilie a avut un loc secret pe care l-a pregătit Dumnezeu Însuși. Nu biserica i l-a pregătit, nici împăratul și nici chiar el însuși, ci Dumnezeu i-a pregătit un loc ascuns unde să fie hrănit pe timpul secetei. Acolo i se aducea hrana în fiecare zi. El nu trebuia să-și facă nici un fel de griji cu privire la ce se va întâmpla mâine sau să se întrebe dacă rezerva se termină, pentru că Dumnezeu i-a spus: „*Am poruncit corbilor să te hrănească acolo.*” Ce lucru minunat! Este un model al locului nostru ascuns în Hristos.

Consiliul Mondial al Bisericilor și tot ce avem astăzi, zice: „Zilele minunilor s-au sfârșit”. Noi vedem că puterea Dumnezeului Atotputernic a fost luată afară din biserici, iar ele nu sunt altceva decât o aramă sunătoare și un chimval zângănitor. Acesta este adevărul. Ei au o formă de evlavie, dar Îi tăgăduiesc puterea.

Este același lucru ca în cazul lui David, despre care am vorbit azi dimineață, și care a pus Chivotul în carul tras de boi, încalcând astfel Cuvântul. Când le-a fost adus Cuvântul și le-a fost prezentat, ei l-au respins; de aceea, s-au îndepărtat de Cuvânt.

Același lucru l-au făcut oamenii din zilele lui Ilie: s-au îndepărtat de Cuvânt. Ei credeau că au Cuvântul, dar nu l-au avut.

Fiți atenți! Întotdeauna când era pe cale să-i pedepsească pe necredincioși, El pregătea o cale de scăpare pentru cei credincioși. Dumnezeu procedează de fiecare dată la fel. În zilele când urma să distrugă lumea prin apă, a făcut o cale de scăpare pentru Noe. Când era pe punctul de a-i îneca pe egipteni, i-a făcut poporului Său o cale de scăpare prin aceeași mare. Deci, de fiecare dată Dumnezeu face o cale pentru ai Săi, iar acolo unde nu există nici o cale, este El Însuși Calea. El este Calea aceea.

Noi suntem conștienți că ne apropiem de cele mai mărețe momente din istoria omenirii, dar nu trebuie să ne temem de rachetele purtătoare de bombe, ci de biserici și trebuie să fim treji în ceasul în care trăim.

Dacă Dumnezeu a creat o cale de scăpare pentru Ilie, are și pentru copiii Lui credincioși o cale ca să-i scape de mânia judecății și de lucrurile care vor veni.

Dumnezeu nu ar fi drept dacă a pedepsit oamenii din Sodoma și Gomora, a scufundat Capernaumul în adâncul mării, și a condamnat toate acele generații, iar pe noi ne lasă să facem aceleași lucruri, fără să ne pedepsească. Pe cât de sigur a

venit judecata peste ei, tot atât de sigur va veni și peste această generație.

În ziua aceea, Dumnezeu a trimis un om, sau mai degrabă a crescut un om, și l-a ridicat împotriva acelor puteri, împotriva orientării moderne, dar ei nu l-au ascultat. Se gândeau că este nebun, că și-a pierdut mințile. Aveau impresia că este un bătrân fanatic, un nebun pe care singurătatea din pustie l-a înnebunit. Dar Ilie avea Cuvântul Domnului.

Astăzi ei zic: „Cuvântul nu înseamnă ce spune.” „Păi, Biblia este doar o carte de istorie.” Mă gândesc că ați auzit cu toții că acum ei susțin că Eva nu a mâncat un măr, ci o caisă. Pe lângă aceasta, spun că Moise nu a condus poporul Israel prin Marea Roșie, ci doar pe la marginea mării, prin niște trestii, printr-o mare de trestii. Dacă s-ar fi întâmplat așa, cum ar fi stat apele de ambele părți ca un zid, în timp ce ei au trecut pe pământul uscat? Oh, ce nonsens! Vedeți, trebuie să vină o zi în care Dumnezeu să-și reverse mânia peste omenire. Și așa va fi.

Nici chiar oamenii bisericii nu cred în minuni și susțin că nu există așa ceva. Cineva mi-a zis: „Îți dau o mie de dolari dacă mă lași să văd o minune,” dar n-au putut să vadă nici chiar dacă au fost făcute zece mii de minuni. Ei nu le vor vedea niciodată. Voi ziceți: „Este imposibil!” Oh, nu! Cu siguranță, nu!

Când Elisei a rămas odată în Dotan, armata siriană a înconjurat orașul ca să-l prindă deoarece știau că puterea națiunii era în văzătorul acela. Unul dintre slujitorii împăratului sirian a spus: *„Știi că profetul Elisei îi spune împăratului lui Israel cuvintele pe care tu le rostești în odaia ta de culcare?”* (2 Împărați 6.12).

Atunci împăratul a poruncit: „Mergeți și prindeți-l, căci acesta este omul care ne stă în cale!” Întreaga armată siriană a înconjurat cetatea Dotan, iar dimineața, când Ghehazi, slujitorul profetului, s-a trezit, i-a văzut și i-a zis lui Elisei: *„Ah, domnul meu, suntem înconjurați de armată. Suntem înconjurați din toate părțile.”*

Profetul i-a răspuns: „Nu te teme, căci cu noi sunt mai mulți decât cu ei!” Vedeți? Ghehazi privea în jur, însă nu vedea pe nimeni.”

Atunci Elisei s-a rugat și a zis: „Doamne, deschide-i ochii să vadă!” Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de Îngeri și de cară de foc împrejurul lui Elisei, o Armată nevăzută.

El s-a dus la armata siriană. Biblia spune că el i-a lovit cu orbire, așa că atunci când Elisei a mers la ei, nu l-au recunoscut. El i-a întrebat: „Îl căutați pe Elisei?”

„Da, pe el îl căutăm,” au răspuns ei. Atunci Elisei le-a vorbit astfel: *„Urmați-mă, căci vă voi călăuzi la omul pe care-l căutați!”* și i-a condus direct într-o capcană, acolo unde se afla armata israeliană, care i-a luat prizonieri. Biblia spune că el i-a lovit cu orbire. Aceasta o stabilește. Astăzi, oamenii sunt atât de orbi spiritual, deși Domnul Dumnezeu a venit jos în mijlocul poporului să facă lucrurile pe care El le-a făgăduit! Totuși, ei nu pot vedea; sunt orbi spiritual, nu-L cunosc pe Dumnezeu și nici marea Lui putere. Noi știm că astăzi ei fac la fel ca în zilele lui Elisei: Dumnezeu îi lovește cu orbire. Astfel, ei spun: „Nu mai există minuni și tot ce se întâmplă este doar o emoție.”

Același lucru l-au spus despre Ilie, pentru că atunci când a fost luat sus, i-a luat locul Elisei, care chelise deși era un om tânăr, copiii fugeau după el și strigau: *„De ce nu te-ai dus cu Ilie în sus, pleșuvule?”* Vedeți, oamenii nu au crezut cu toate că s-au întâmplat atât de multe lucruri. Nu au crezut nici chiar atunci când acest mare om al lui Dumnezeu a fost luat la cer într-un car de foc, ci și-au lăsat copiii să fugă după Elisei și să strige: *„Pleșuvule, de ce nu te-ai suit împreună cu Ilie?”* Și știți ce s-a întâmplat? Profetul a blestemat copiii și doi urși au sfâșiat patruzeci și doi dintre ei.

Astăzi, ei fac la fel ca atunci: își pun propria interpretare la Cuvânt. Dacă doresc să facă acest lucru, este treaba lor, însă încearcă să ne facă și pe noi s-o credem. Dar Biblia spune că *„Cuvântul lui Dumnezeu nu este o interpretare particulară.”*

Dumnezeu este propriul Său interpret. El Își împlinește Cuvântul, și aceasta este interpretarea Lui! Cum am spus adesea, Dumnezeu a zis la început: „*Să fie lumină!*”, și a fost lumină. Nu mai era nevoie de nici o interpretare pentru că s-a întâmplat pur simplu. El a spus: „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată*”, și ea a zămislit. El a zis că va turna Duhul Lui și L-a turnat; a spus dinainte lucrurile pe care le va face în timpul sfârșitului și le face. Aceasta nu are nevoie de nicio interpretare, pentru că Dumnezeu are propria Sa interpretare. Indiferent ce spune omul nesocotit, aceasta nu-L poate împiedica pe Dumnezeu câtuși de puțin.

Când Isus a umblat pe pământ, a avut de luptat cu tot atâta necredință ca noi astăzi, poate chiar mai multă. Dar aceasta nu L-a oprit. El a mers drept înainte și Și-a îndeplinit slujba, iar Dumnezeu a confirmat tot ce a făcut. El spunea: „*Eu nu sunt Singur. Eu și Tatăl suntem unul. EL locuiește în Mine, de aceea, nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl, care locuiește în Mine. Dacă nu fac lucrările Lui, să nu Mă credeți. Dar dacă fac aceste lucrări și totuși nu Mă credeți, credeți măcar lucrările!*” Vedeți? Cu alte cuvinte, El a zis: „*Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele aveți Viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” Amin! Ce afirmație! „*Ele - Scripturile - vă spun Cine sunt Eu.*” Aceste cuvinte au fost spuse de Isus.

Tot Scriptura vă face cunoscut și ceasul în care trăim. Lucrurile pe care le vedeți întâmplându-se, este Dumnezeu Însuși în poporul Său. Nimeni nu poate învia morții, decât Dumnezeu. Nimeni nu poate face lucrurile acestea în afară de El, deoarece Biblia mărturisește că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Noi vedem tendințele moderne chiar la oamenii de atunci: „*Acele timpuri au trecut! Nu mai există minuni. Oamenii sunt prelucrați emoțional.*”

Ascultați-l pe profetul Ilie strigând împotriva lor și a teologilor lor. Observați, el vorbea ca și cum ar fi fost Dumnezeu Însuși. Ilie vorbea ca și cum el era Dumnezeu Însuși: „*Nu va fi nici măcar rouă decât la cuvântul meu!*” Amin! Da, domnule. Profetul a fost atât de mult în Prezența lui Dumnezeu!

Profeții Vechiului Testament sau din oricare alt timp, au trăit în prezența lui Dumnezeu până când au devenit Cuvântul. Mesajul lor este Cuvântul Însuși. Amintiți-vă că el a zis: „Așa vorbește Domnul!” Când acei bărbați primeau mesajele de la Dumnezeu, erau atât de înveliți în El, încât nu mai aveau propria lor gândire... Se poate să fi fost împotriva propriei lor gândiri dar, poate nu au fost în stare să înțeleagă, dar vorbeau Cuvântul lui Dumnezeu, „Așa vorbește Domnul! Nu va ploua decât la cuvântul meu!” Oh, ce afirmație! El a fost în prezența lui Dumnezeu, iar ceea ce a rostit s-a împlinit cu desăvârșire. Vedeți? Aceasta corespunde cu Amos 3.7: *„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără Să-și descopere mai întâi taina Sa slujitorilor Săi profeții.”*

Când Ilie a spus: *„Nu va ploua!”*, oamenii au râs de el. S-au gândit că este un nebun fanatic. Dar vedeți, el l-a avut pe „Așa vorbește Domnul: nu va ploua!” Dumnezeu i-a descoperit acest lucru înainte să se întâmple. Aceasta dovedește că Ilie a fost un profet confirmat, legitimat, deci oamenii ar fi trebuit să se pocăiască. Dar în loc să facă aceasta, ei râdeau de el și ziceau: „Oh, noi avem ploaie din belșug! Toate rezervoarele de apă sunt pline, iar râurile, de asemenea.”

Însă Biblia ne relatează că în timpul celor trei ani și jumătate nu a căzut nici măcar rouă. Toate pâraiele au secat peste tot. Vedeți? Nu a fost omul, ci Dumnezeu a fost Cel care a vorbit prin acest om. De aceea s-a întâmplat. Noi știm că întotdeauna este așa.

Când vine un om trimis de Dumnezeu și ordinar de El, cu adevăratul „Așa vorbește Domnul”, mesajul și mesagerul sunt unul și același, deoarece el este însărcinat să îl reprezinte pe „Așa vorbește Domnul”, Cuvânt cu Cuvânt. Deci, el și mesajul lui sunt același.

Un om care este ordinar de o denominațiune este una cu biserica lui. Un teolog care reprezintă teologia unei anumite denominațiuni, este una cu mesajul lui. Un teolog expune teologia unei biserici. Așa este.

Tot așa, un om care se ridică cu „Așa vorbește Domnul” este una cu Mesajul său. Când Ilie a venit cu „Așa vorbește Domnul”, el și mesajul lui au devenit una. S-a întâmplat ca și cu Isus, El era Cuvântul, conform Ioan 1. Deci, Cuvântul lui Dumnezeu și mesagerul epocii erau unul și același lucru.

Isus a fost Cuvântul despre care s-a profețit. El a fost ceea ce au spus profeții despre El. *„Fecioara va rămâne însărcinată și va naște un fiu.”* Încă de la început, Dumnezeu a anunțat că sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui și că șarpele îi va zdrobi călcâiul. Totul a fost spus dinainte prin profeții. Când David a plâns, îl simboliza pe El. În toate timpurile, toți profeții au vorbit despre El. EL a fost manifestarea aceluși Cuvânt. Aleluia!

Înțelegeți unde vreau să ajung? Azi dimineață am vorbit cu voi destul de deschis. Nu vedeți autoritatea Dumnezeului Celui viu în Biserica vie, în Mireasă? Bolnavii sunt vindecați, morții sunt înviați, șchiopii umblă, orbii văd; Evanghelia se manifestă în puterea ei deplină, pentru că mesajul și mesagerul sunt același. Cuvântul este în Biserică, în persoană.

Cuvântul lui Dumnezeu a fost în Ilie când el s-a dus cu „Așa vorbește Domnul” și a spus că nu va ploua. Acesta nu era Ilie, ci Dumnezeu în Ilie.

De multe ori am relatat cum o doamnă de la Știința creștină mi-a zis odată:

„Domnule Branham, îl lauzi prea mult pe Isus.”

„Sper că aceasta este singura problemă pentru care trebuie să răspund,” i-am răspuns eu.

Și ea a continuat: „Tu încerci să-L faci Dumnezeu.”

„Păi El a fost Dumnezeu.” La aceasta, ea a adăugat:

„El a fost un profet, un om bun, dar nu a fost Dumnezeu.” Atunci i-am replicat:

„Arată-mi un text biblic care zice că El nu a fost Dumnezeu.”

„În Evanghelia sfântului Ioan scrie că El a plâns când a venit la mormântul lui Lazăr.”

„Normal. El plângea, pentru că a fost amândouă: Om și Dumnezeu. Ca om, El a plâns, dar trebuia să fie Dumnezeu ca să învieze morții.” Desigur! Și am continuat: „Ca om, l-a fost foame, dar când a hrănit cinci mii de oameni cu doi pești și cinci pâini, era Dumnezeu. El a fost om când a dormit pe corabie, pe mare, dar când a poruncit furtunii să se oprească, a fost Dumnezeu.” De ce? Pentru că El și Mesajul Său erau unul.

El a zis: *„Eu și Tatăl suntem Unul. Tatăl Meu locuiește în Mine.”* În El a locuit trupește plinătatea dumnezeirii. Mă gândesc că zilele trecute a fost ceva impresionant când am adus mesajul despre cele șapte epoci ale Bisericii. La început nu am putut să înțeleg de ce Isus era arătat cu părul alb, pentru că scrie: *„Părul Lui era alb ca lâna albă.”* Eu n-am putut înțelege cum un om de treizeci și trei de ani poate să aibă părul alb ca zăpada, așa că i-am telefonat unui prieten apropiat care este un bun teolog pentecostal, fratele Jack Moore. El este un om inteligent și capabil, și mi-a zis: „Frate Branham, Acesta este Isus proslăvit. Așa arată după ce a fost proslăvit.” Dar nu am putut accepta ceea ce mi-a spus, așa că i-am răspuns: „Bine, frate Moore, îți mulțumesc!”

Apoi m-am dus în camera mea și am vorbit cu Dumnezeu. Am răsfoit concordanța pentru a găsi locul din Daniel unde El a înaintat spre Cel îmbătrânit de zile, al cărui păr era ca lâna curată, și am zis: „Doamne, nu știu ce să spun, dar am o responsabilitate.” Aceasta a fost cu un an sau mai mult înainte de deschiderea

celor șapte Peciți. M-am rugat și am zis: „Doamne, ce este aceasta?”

Atunci mi-am ridicat privirea și am văzut un bărbat care stătea în fața mea. Era judecător și purta o perucă albă. Judecătorii din trecut purtau peruci albe ca semn al autorității supreme.

Când L-am văzut pe Isus cu peruca albă, am zis că aceasta este confirmarea adevărului care deja ne este cunoscut, și anume că El este Autoritatea supremă. Dumnezeu a confirmat aceasta pe muntele schimbării la față, când a zis: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit; de El să ascultați!*” (Matei 17.5). Autoritatea supremă.

Înainte de deschiderea celor șapte Peciți, șapte Îngeri au venit jos în forma unei piramide, s-au oprit și mi s-a spus să mă întorc aici, să predic despre cele șapte Peciți, căci El va fi cu mine. Și așa a fost. El mi-a descoperit toate lucrurile care s-au pierdut. Eu am crezut mereu că această Carte este pecetluită pe partea din spate și că acolo ar fi ceva ce nu este scris în Ea, dar acum știu că nu este ceva ce nu este scris în carte, ci este ceva scris, dar ascuns în Carte. „*Căci dacă cineva adaugă sau scoate un Cuvânt din această Carte.*” Deci, aceasta este o taină care a fost ascunsă în Carte în timpul celor șapte epoci ale Bisericii. Fiecare din ele a produs o taină care se referă la botezul în apă și la toate aceste lucruri care erau de atâta timp ascunse.

Când s-a ridicat acest Nor, marile observatoare din California, Mexico, Tucson și de pretutindeni, au făcut fotografii. A fost o apariție tainică. Fratele Fred Sothmann, care stă acolo în spate, fratele Gene Norman și eu, am fost prezenți când acesta a mers sus. S-au făcut fotografii, dar până acum ei nu știu ce este cu aceasta. Toți ziceau: „Privește aici! Aceasta ar putea fi...” „...acelea sunt aripile Îngerilor care se sprijină una de cealaltă.”

Dar într-o zi, când am întors fotografia spre dreapta, am văzut acolo capul lui Isus Hristos, exact cum L-a pictat Hofmann. El stătea acolo cu o perucă albă. Privea spre pământ arătând că El este Autoritatea supremă. Cerul anunță aceasta; Biblia

anunță aceasta; Mesajul anunță aceasta. Totul corespunde exact. Peruca albă simbolizează autoritatea supremă. Sub aceasta se poate vedea barba neagră. Mulți dintre voi au văzut poza. Noi o avem acolo în spate. Dacă întoarceți poza spre dreapta și priviți cu atenție: acolo este El; este atât de desăvârșit de parcă ar fi stat să fie fotografiat. Ei privesc această fotografie dintr-un unghi greșit. Trebuie să o priviți din unghiul corect. Dar numai Dumnezeu poate să descopere care este unghiul corect. Răsuciți-o spre dreapta și priviți: El este prezentat atât de desăvârșit; El este ceea ce au fotografiat ei acolo sus.

Când L-am văzut prima dată, avea înfățișarea ca în pictura lui Hofmann. În vremea aceea nu știam încă de ea, căci am văzut-o câțiva ani mai târziu, în capela lui Billy Sunday. De atunci am această pictură la mine în casă.

Dumnezeul pe care L-am văzut sus în viziunea pe care am avut-o când eram doar un băiețel, aici afară pe locul unde este acum școala, arăta ca Acela. Acum, după treizeci și trei de ani, El confirmă în cer că este adevărul. Așa arată El; nu este ceva mistic sau părerea cuiva.

În Vatican au o pictură cu un Hristos cu un cerc de barbă mică albă, lungă de vreo jumătate de țol, care merge în jur deasupra gurii, în felul acesta, și-l numesc pe acela Hristos.

Aceasta îmi aduce aminte de o pictură cu Adam și Eva, operă a unui artist grec, pe care am văzut-o într-o catedrală veche. În acea lucrare ei arătau aproape ca animalele. Atât poate să pătrundă imaginația omenească referitor la lucrurile spirituale. Eu cred că Adam a fost cel mai chipeș bărbat care a trăit vreodată, iar Eva a fost o femeie desăvârșită sub toate aspectele. Necazul este că mintea omenească învelește lucrurile după propriile idei, dar Dumnezeu vine și ni le descoperă prin puterea Sa. Exact așa s-a întâmplat și în zilele lui Ahab.

Noi știm acum de ce Ilie a putut să spună ceea ce a spus: el avea Mesajul pentru ceasul acela și Cuvântul lui Dumnezeu... Mesagerul, Mesajul și Cuvântul au fost

același. Isus a spus: „*Dacă Eu nu fac lucrările care sunt scrise despre Mine, atunci să nu mă credeți.*” (Ioan 10.37). Aceasta este bine. . Orice om și mesajul lui sunt una.

Acesta este motivul pentru care ei nu cred că lucrările lui Dumnezeu se întâmplă astăzi: pentru că nu primesc Mesajul lui Dumnezeu; pentru că nu dau crezare Mesajului.

Dar pentru aceia care cred ceasul lui Dumnezeu în care trăim, aceste lucruri sunt Hrană ascunsă. Gândiți-vă! Dumnezeu a ascuns-o în așa fel încât ei se uită la Ea și totuși nu o văd. Este la fel ca atunci când Elisei a lovit cu orbire armata siriană. Dumnezeu îi orbește pe necredincioși ca să nu vadă Hrana adevărată și autentică a copiilor, a credincioșilor.

Noe a fost numit fanatic pentru că a construit o arcă, dar ochii lui au fost deschiși pentru Cuvântul și făgăduința lui Dumnezeu. Dar chiar ceea ce ei numeau fanaticism, l-a salvat pe Noe și familia lui. Da, chiar aceasta. Noi ne rugăm chiar pentru lucrurile de care oamenii râd. Ceea ce oamenii numesc nebunie, pentru noi este ceva măreț, iar ceea ce lumea consideră valoros, Dumnezeu numește nebunie. Ceea ce lumea numește nebunie, Dumnezeu numește mare. Este contrastul dintre lucrurile corecte și cele greșite. Isus Hristos este Același ieri, azi în veci.

Amintiți-vă că Ilie a mers într-un loc ascuns, după planul lui Dumnezeu, chemarea și Cuvântului lui Dumnezeu. El s-a ascuns în acel loc secret pe baza științei mai dinainte a planului lui Dumnezeu, a chemării care a avut loc în viața lui și conform Cuvântului. Dacă noi nu am intrat încă înăuntru, în felul acesta, nu știu cum o să putem intra.

Fiți atenți! Înainte ca să înceapă seceta, Ilie a mers în acel loc ascuns pentru a rămâne în viață. Este un simbol al faptului că Biserica este deja chemată afară înainte ca să lovească judecata; Mireasa este deja aleasă și așteaptă. Ea este

pregătită, mănâncă hrana lui Dumnezeu și se bucură de binecuvântările lui Dumnezeu. Fiecare om care are o gândire clară, normală, știe că ne apropiem de ceva; că suntem chiar în ceasul judecății.

Fiți atenți! Într-o dimineață am fost pe munte împreună cu fratele Banks Wood și cu alți bărbați care sunt aici, în această seară.

Dacă Domnul vrea, duminica viitoare vreau să vă spun mai multe despre aceasta. Am primit o mare descoperire, ceva ce n-aș putea reține doar pentru mine, ceva ce trebuie să vă spun în seara aceasta. Vedeți? Trebuie să o spun, pentru că aceste lucruri se petrec constant, unele după altele! Este o lucrare continuă, care nu se oprește pentru că a fost „Așa vorbește Domnul!”

Voi m-ați auzit spunând de mii de ori pe benzi: „Așa vorbește Domnul: Se va întâmpla aceasta și aceea!” Chiar și ziarele și revistele au trebuit să confirme aceasta ca adevăr. Ei nu știu ce înseamnă acest lucru, dar au văzut; nu știu ce este, dar au văzut legitimarea Cuvântului. În anul 1933 noi am fost aici la râu și am fost martori când a venit Îngerul Domnului și a spus lucrurile pe care urma să le facă. Mulți din cei care stăteau pe mal au venit și m-au întrebat: „Ce înseamnă aceasta, Billy?”

Eu le-am răspuns: „Acest lucru nu s-a întâmplat pentru mine, ci pentru voi. Eu cred, dar voi nu credeți,” și am plecat mai departe. Păstorul meu mi-a zis: „Vrei să spui că cu cei șapte ani de școală pe care-i ai, vei călători prin toată lumea și te vei ruga pentru împărați și regi? Uită aceasta!” Dar nu puteam să uit, pentru că a fost întipărită în inima mea. Și astăzi, după treizeci și trei de ani, totul s-a împlinit exact cum a spus El mai dinainte. EL este Dumnezeu și nu poate să greșească. Să nu vă îndoiiți niciodată, pentru că El își ține întotdeauna Cuvântul.

Ilie a plecat înainte să înceapă seceta, conform planului și cunoștinței mai dinainte a lui Dumnezeu, pe baza chemării Cuvântului lui Dumnezeu, iar noi știm că judecata este gata să lovească.

Când am fost în munți împreună cu fratele Banks Wood, care stă aici, noi urcam sus pe deal. Probabil mă repet, dar fie ca credința voastră să se întărească pentru rândul de rugăciune pe care îl vom avea în următoarele zece, cincisprezece minute. Eu mergeam înaintea fratelui Banks. El a lăsat-o pe sora Ruby acasă pentru că era bolnavă. El venea după mine și am observat că fața lui era roșie. M-am uitat înapoi și m-am gândit că urcușul era foarte greu pentru el, de aceea, am încetinit pasul. Eram sus pe munte unde au apărut Îngerii Domnului și urcam exact spre locul unde au apărut ei cu câteva luni înainte.

Pe când urcam, m-am întors să privesc vârful muntelui, iar Duhul lui Dumnezeu a vorbit: „la piatra aceea și spune: „Așa vorbește Domnul: în următoarele câteva ore vei vedea slava lui Dumnezeu!”

Am ridicat piatra și am zis: „Frate Banks, nu știu de ce...” apoi am aruncat-o în aer și am zis: „Așa vorbește Domnul: tu vei vedea slava lui Dumnezeu!” El m-a întrebat: „Vrei să spui că este în legătură cu Ruby?”

„Nu cred că are legătură cu soția ta sau cu tine. Mă gândesc că acest „Așa vorbește Domnul”, anunță ceva ce urmează să se întâmple.”

În dimineața următoare eram împreună cu un grup de doisprezece, paisprezece sau cincisprezece bărbați, unii dintre ei fiind prezenți astăzi aici. Dintr-o dată, un lucrător a venit la mine și mi-a zis: „Frate Branham, numele meu este Douglas McHughes, și am fost unul dintre sponsorii adunărilor tale din California.”

I-am răspuns: „Mă bucur să te întâlnesc.”

„Eu, de asemenea,” și ne-am strâns mâinile.

Atunci el a continuat: „Pot să-ți pun o întrebare?”

Roy Roberson, unul din responsabilii de aici, fratele Wood, Terry, Billy, da, și fratele McAnally au fost acolo împreună cu noi. Nu-mi mai amintesc cine a mai fost acolo. Deci el a zis: „Vreau să te întreb ceva,” și a continuat: „Domnul îți dă viziuni și afară?”

„Da, frate, dar am venit aici ca să mă odihnesc puțin de ele.” Când am ridicat însă privirea, am văzut cum un doctor mic de statură îl consultă și îi spune: „Reverend McHughes, alergia din ochii tăi va avea drept consecință pierderea vederii. Te-am tratat doi ani dar nu mai pot să fac nimic împotriva bolii.” M-am întors spre el și i-am zis: „Poate vrei să afli despre ceea ce ți-a spus doctorul tău acum câteva zile, referitor la alergia din ochiul tău.” Era doar unsprezece dimineața și el purta ochelari de soare, așa că am continuat: „Cauza pentru care porți ochelari de soare nu este soarele, ci ochiul tău. Doctorul ți-a spus că îți vei pierde vederea.” Atunci el a început să plângă și a spus: „Așa este!”

M-am întors pentru că aveam o lopată în mână. În acel moment l-am văzut stând înaintea mea și privindu-mă cu ochii strălucitori, așa că am zis: „Așa vorbește Domnul: tu nu-ți vei pierde vederea!” Toamna trecută am fost împreună cu el la vânătoare, iar el vedea mai bine decât mine sau oricare altcineva din grupul nostru.

După aceea, am văzut o doamnă în vârstă care-și trăgea ciorapii în jos. Ea și-a ridicat rochia pe o parte și a spus: „Fiule, când îl vei întâlni pe fratele Branham, să-i spui să se roage pentru picioarele mele.” Am privit în jos și am văzut că piciorul ei era plin de tumori.

Atunci am zis: „Mama ta este o doamnă cu părul cărunt. Înainte să pleci, ea te-a rugat ca atunci când mă vei întâlni, să mă rog pentru picioarele ei. Ea are piciorul plin de umflături.” Când a auzit ce spun, tânărul aproape că a leșinat și a răspuns: „Acesta este adevărul.” Atunci i-am zis: „Acum nu trebuie să-și facă griji pentru că totul va fi bine.”

În timp ce mergeam în jos, dintr-o dată am auzit Glasul lui Dumnezeu: „Ascundeți-vă repede!” Roy Roberson stătea acolo. Eu știam că el este un veteran de război așa că i-am pus mâna pe umăr și i-am spus:

„Frate Roy, ascunde-te cât poți de repede!”

„Ce se întâmplă?” m-a întrebat el.

„Dă-te la o parte! Ascunde-te!”

În timp ce se grăbea să plece, mi-am pus lopata jos, m-am întors și mi-am luat pălăria de pe cap. Atunci El a venit jos, slava lui Dumnezeu a coborât într-un vârtej de vânt, rupând pietrele din munte, şuierând, cutremurând locul și tăind vârfurile arbuștilor. Aceasta se întâmpla la aproximativ un metru, un metru jumătate deasupra mea. Apoi s-a ridicat ca o pâlnie și s-a mai auzit o explozie. Acest lucru s-a repetat de trei ori.

Când El a plecat, după ce a avut loc a treia oară, a venit la mine fratele Banks și m-a întrebat: „Despre aceasta ai vorbit?” „Da.”

„Ce a fost aceasta?”

„Dumnezeu se arată în vârtejuri de vânt.” Eu nu știam dacă Domnul a vrut să le spun oamenilor sau nu, așa că m-am rugat și El mi-a permis să le spun. Așa se face că le-am zis: „Aceasta este judecata care lovește Coasta de Vest.” Priviți astăzi la această coastă vestică! Priviți ce s-a întâmplat doar câteva ore după aceea: Alaska a fost zguduită puternic. Toată regiunea se scufundă. Noi intrăm în judecată, pentru că harul a fost respins.

Dar mulțumiri lui Dumnezeu că noi avem Mana ascunsă, Hrana duhovnicească; că trăim prin bunătatea și îndurarea descoperirii lui Isus Hristos care Se adeverește pe Sine în mijlocul poporului Său, în aceste zile din urmă. Amin! Ei au intrat înăuntru. Ilie a mers acolo înainte să înceapă seceta. Mulțumim lui Dumnezeu că suntem înăuntru înainte să înceapă judecata. Acum este timpul ieșirii afară și al intrării înăuntru: a ieșirii afară din toate organizațiile și a intrării în Hristos. Este timpul ieșirii afară și al intrării înăuntru pentru toți credincioșii adevărați.

Lui Ilie i s-a poruncit să rămână și el a stat acolo; a plecat de la pârâu numai când i-a poruncit Dumnezeu. Când seceta se apropia de sfârșit, El l-a trimis la casa unei văduve; l-a trimis la acea văduvă deoarece ea nu s-a unit cu necredincioșii care în timpul secetei au acceptat semnul fiarei. EL l-a trimis pe Ilie la acea văduvă cu scopul ca ea să rămână în viață, pentru că avea doar o turtă mică, un lucru mic de care ea se ținea. Și Ilie a zis: *„Dă-mi întâi mie, căci așa vorbește Domnul: făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului!”* Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu trebuie pus pe primul loc.

Puteți observa că făina din oală nu s-a terminat? De fiecare dată când s-a dus să ia, ea a găsit făină în oală. Întotdeauna când a avut nevoie de ulei, acesta era în ulcior. De ce? Făina l-a reprezentat pe Hristos în jertfa de mâncare. Pietrele de moară trebuiau așezate astfel încât să macine pe fiecare bob. Fiecare fărâmă din această făină trebuia să fie la fel, arătând că El este același ieri, azi și în veci. Acesta era Cuvântul, Pâinea Vieții urmând Mesajul pentru a confirma Cuvântul.

Tot așa este astăzi, prieteni. Pâinea Vieții pe care o mănâncă copiii, urmează Mesajul lui Dumnezeu pentru a-i susține în timpul secetei. Cum ar fi dacă Isus ar sta astăzi aici înaintea noastră? Cum ar fi dacă chiar acum ar sta aici? El ar face exact aceleași lucruri ca atunci când a fost pe pământ în trup. Mireasa este o parte din Soț, Biserica este la fel ca și Hristos: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face voi.”* Totul s-a făcut prin Cuvânt, și El ne-a spus că noi vom face lucrările pe care le-a făcut El.

Aici observăm încă o dată că dacă Cuvântul este în noi și a venit la noi, așa cum El a venit la Ilie, El va face același lucru ca atunci. El se va hrăni din lucrurile tainice ale lui Dumnezeu care sunt ascunse de lume. Oh! Aceasta face din nou Mesajul și mesagerul una. Hrana spirituală este gata și este la vreme acum. Fiecare din voi poate să primească această Hrană dacă o doriți, dacă aveți dorința să vă lepădați de toată necredința acestui ceas și sunteți gata să veniți în Hristos, în făgăduința Lui. Amintiți-vă făgăduințele Lui din Maleahi 4, Luca 17.30, Ioan 14.12 și v-aș putea spune multe alte texte, Ioel 2.28, unde El a spus dinainte ce va face în aceste zile din urmă. Profetul a spus că spre seară va fi Lumină; a spus cum va lucra El și ce va face, toate aceste texte din Scriptură indicând spre aceste ultime zile. Acela este Hristos. Dacă puteți să vă ascundeți în acest Loc tainic, puteți mânca să vedeți bunătatea și îndurarea lui Dumnezeu, iar dacă sunteți bolnavi, acolo există vindecare.

După ce Ilie a fost trimis în acel loc și a primit jertfa de mâncare, ce era un simbol spre Hristos, aceasta a ținut în viață casa văduvei. Mai târziu, el a chemat foc din cer, prin acest lucru fiind dovedit că Dumnezeu l-a trimis, că Duhul Lui era peste profet.

Când el s-a așezat sub un ienupăr în pustie, un Înger a venit jos cu același fel de făină, i-a copt ceva turte și l-a hrănit. După aceea, s-a culcat din nou, însă îngerul l-a trezit și i-a dat mai multe turte de făină coapte. Întărit prin această hrană, el a călătorit patruzeci de zile. Slavă lui Dumnezeu! El este Același ieri, azi și în veci. Oh, cât de mult Îl iubim! Hrana spirituală la timpul potrivit!

„Nu este bine să iei pâinea copiilor s-o dai la câini.” Nu i-a spus Isus aceste cuvinte femeii siro-feniciene? El a fost trimis la ai Săi. De aceea nu a mers la neamuri. Dar astăzi El cercetează neamurile pentru că acesta este timpul lor.

Voi întrebați: „De ce nu merge acest Mesaj afară, în toate aceste locuri mari, publice, în toate evanghelizările care se fac în denominațiuni?” Pentru că nu este Hrana lor. Nu este Hrana bisericii, ci este Hrana Miresei; El este Hrana spirituală la timpul potrivit. Aceasta i-ar îmbolnăvi la stomac, este prea tare pentru ei. Vedeți?

Vedeți? Nu merge. Dar pentru copii, este Pâinea, este Viața. Este Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci.

Dorim să începem rândul de rugăciune ca să nu întârziem prea mult. Să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Scumpule Dumnezeu, este vorba despre Hrana la timpul potrivit, Hrana duhovnicească, despre care lumea nu știe nimic. S-a întâmplat în Samaria, unde Ilie a mers și le-a spus: *„Nici rouă, nici ploaie nu va cădea, doar la Cuvântul meu.”* Acolo se afla Isus când ucenicii Lui L-au întrebat: *„Învățătorule, de ce nu mănânci?”* Și El le-a răspuns: *„Eu am de mâncat o Hrană despre care voi nu știți nimic.”*

Este adevărat, Doamne, că Hrana Ta a fost să faci voia lui Dumnezeu, să manifesti lucrările lui Dumnezeu în acel ceas. El a venit pentru ca ele să poată avea loc și a zis: *„Eu fac doar ceea ce Tatăl Îmi arată. Ceea ce Îmi arată Tatăl, aceea fac Eu.”*

Tată, tot așa este și astăzi. Biserica, adevărații credincioși, Trupul credincioșilor are acces la această Hrană, la Hrana duhovnicească despre care cei care sunt creștini doar cu numele nu știu nimic. Lumea nu știe nimic despre această Hrană, Tată, dar Biserica Ta, poporul Tău, Mireasa Fiului Tău, o iubește.

Noi avem acces la vindecarea trupului nostru atunci când doctorii au eșuat. Noi avem acces la această Hrană pe care Dumnezeu a dat-o Bisericii Sale; pe care El a făgăduit-o copiilor Săi credincioși din ziua din urmă. Tată, ajută-ne să fim copii credincioși, căci toate lucrurile sunt posibile celor credincioși. Dăruiește-ne aceasta, scumpule Dumnezeule, fiindcă Te rugăm în Numele lui Isus. Amin!

Billy mi-a spus că au dat câteva numere de rugăciune. Poate cineva îmi spune care este litera de pe numărul de rugăciune. (Cineva spune: „C”). „C”. În ordine, să luăm litera „C”. Acum, ei pot fi peste tot. Pentru mine nu contează dacă avem un rând de rugăciune sau cum o facem. Eu depind numai de Duhul Sfânt, depind de El

să apere Cuvântul pe care L-am predicat.

Frate George Wright, eu îl cred, îl cred de când eram un băiețel, din vremea când veneam acasă la tine și ascultam rândunica de noapte; de atunci cred același Mesaj, cred că El este Același.

În ordine. Văd că se pregătește rândul de rugăciune. Cei care au numerele de rugăciune C1, C2, 3, 4, 5. Primul să vină și să stea aici. Dacă nu puteți veni, ridicați mâna și cineva va veni și vă va ajuta. (Cineva vorbește cu fratele Branham). Ce este aceasta? Da. Aha... Cei care nu aveți număr de rugăciune...

Nu am mai avut de mult timp un astfel de rând de rugăciune. Câți vă amintiți de însărcinarea care mi-a fost dată când am construit Tabernacolul de aici? El mi-a spus: *„Fă lucrul unui evanghelist!”* Nu a zis că sunt un evanghelist, ci: *„Fă lucrarea unui evanghelist, căci va veni ceasul când va avea loc o schimbare.”* Acest ceas sosește. În ordine.

Tu nu poți amesteca două sau trei slujbe diferite: să fii păstor și în același timp să evanghelizezi. Tu nu poți fi un profet și poate păstor în același timp, pentru că sunt însărcinări diferite și slujbe diferite.

Domnul mi-a dat ceea ce eu trebuie să fac în Mesajul meu. Atunci El mi-a spus: *„Fă lucrarea unui evanghelist și îndeplinește-ți bine slujba, căci va veni un timp când ei nu vor suporta Învățătura sănătoasă.”* Nu am ajuns noi chiar în acel timp? Toate denomiunțile m-au respins pentru că nu suferă Învățătura sănătoasă, ci și-au dat învățători după poftele lor și se îndreaptă spre istorisiri închipuite. Ei fac lucruri mari, ca lane și lambre, care s-au împotrivit lui Moise, dar nebunia lor va fi arătată tuturor. Vedeti? Sunt imitatori ca lambre...

Dumnezeul din cer știe că acest text scris pe o pagină a Bibliei este pus încă din 1933 în piatra unghiulară a Tabernacolului. Priviți cum au făcut ei aceasta și cum s-

a împlinit. Imitații! Exact! El a zis: „Lăsați-i, căci nebunia lor va fi dată pe față ca cea a lui Iane și Iambre!” și iată că am ajuns în ziua aceea.

Eu am văzut biserica deja când am pus piatra unghiulară. Am văzut că oamenii vor sta de-a lungul clădirii chiar până la intrarea în Tabernacol, și totul s-a împlinit! Ia te uită. În timp ce o construiam, oamenii din oraș au spus: „În șase luni, o vor lăsa baltă, nu pot s-o termine!”, pentru că am început construcția cu un dolar și optzeci de cenți. Mulți oameni care aveau ateliere de reparații mașini se gândeau că locul acesta va fi garajul lor, dar el este încă un staul pentru oile lui Dumnezeu.

Domnul a zis: „Eu am sădit-o, o voi uda și voi veghea peste ea zi și noapte pentru ca nimeni să nu Mi-o smulgă din mână.” Uitați-vă la critica lor! Nicio denotațiune nu o sprijină și totuși, în țară nu este nici o biserică asemenea ei. Nici o biserică pentecostală din țară, nimeni nu o sprijină. Toți sunt împotriva botezului în apă și a tuturor celorlalte lucruri, chiar și cei din familia mea. Tatăl meu m-a alungat de acasă, așa că mi-am împachetat hainele într-un sac de hârtie, m-am dus în New Albany și am locuit acolo. Corect.

„Prin multe pericole, curse și lațuri, eu am venit deja;

Harul m-a adus în siguranță până aici.”

Am deja cincizeci și șase de ani și în curând trebuie să trec râul, dar mă va duce înainte.

Când voi fi acolo zece mii de ani,

Strălucind luminos ca soarele;

Nu vom avea mai puține zile să-i cântăm laudă lui Dumnezeu, ca atunci când am început. Oh, cât Îl iubesc pe Isus! El este toată lumea pentru mine!

În ordine. Unde am rămas? La zece? Putem lua mai mulți? În ordine, de la C10, la 15. Dacă puteți să vă ridicați, veniți aici. Ce spui? Bine, atunci de la cincisprezece la douăzeci. Aceasta înseamnă încă zece oameni... Vedeți cum îi așezați ca să nu-i aglomerăm.

Acum acordați-mi atenția voastră neîmpărțită, fiindcă nu vom sta mult. Oh, ce ceas, ce timp! Doresc ca toți să-L poată iubi pe Domnul. Doresc ca toți să recunoaștem însemnătatea acestei clipe. Să încercăm aceasta.. Acordați-mi toată atenția voastră!

Ce încercăm noi să facem aici? Dorim să punem la încercare Cuvântul lui Dumnezeu. Ilie a făcut același lucru. El s-a suit pe munte știind că a fost trimis de Dumnezeu să o facă. El a spus: *„Dumnezeul care va răspunde cu foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu.”*

Păgânii și-au făcut tăieturi pe piele și-l chemau pe dumnezeul lor. Ei știau că nu va cădea nici un foc, de aceea țipau și se agitau. Dar Ilie știa că va cădea foc, fiindcă el a văzut lucrul acesta într-o vedenie de la Domnul. Voi întrebați: „Chiar a avut o viziune?” Da, domnule! După ce a făcut totul conform Cuvântului, a zis: *„Toate acestea le-am făcut la porunca Ta, Doamne!”* Atunci focul Domnului a căzut. Când totul se face exact după fiecare iotă din Cuvânt, Dumnezeu se va îngriji să facă restul. El cere doar ca voi să faceți aceasta. Fii sigur că ești chemat să faci aceasta. Vedeți? Și dacă ești chemat, El Se va îngriji de restul.

Acum, oamenii vor veni în acest rând pentru rugăciune. Ei stau aproape până la pereți. Dorim să începem cu rândul de rugăciune, dar înainte de aceasta, doresc să întreb câți mai sunt bolnavi aici în clădire și nu au număr de rugăciune. Ridicați mâna! Vedeți? Pretutindeni. Voi știți că Domnul nostru poate să facă aceasta, și cred că o va face, pentru că El este Același ieri, azi și în veci.

El S-a rugat pentru oamenii din rândul de rugăciune, iar ei Îl urmau în gloate mari. El îi atinge și îi binecuvânta. Odată, S-a oprit și a întrebat: „*Cine M-a atins?*” Apoi a privit în jur, i-a spus femeii motivul pentru care L-a atins, și i-a zis că scurgerea de sânge, pe care o avea, s-a oprit; credința ei a vindecat-o.

Ce s-ar fi întâmplat dacă ea ar fi zis: „Nu știu, Doamne. Am această scurgere de mult timp”? Atunci nu ar fi avut loc această vindecare. Nu, nu s-ar fi întâmplat nimic.

El i-a zis femeii siro-feniciene: „*Din pricina acestor cuvinte pe care le-ai spus, du-te acasă! Duhul rău a ieșit din fiica ta.*” Dacă ea ar fi spus: „Doamne, aș fi dorit s-o faci în felul acesta”, acel duh rău ar fi rămas în fiica ei. Însă ea s-a așteptat s-o găsească pe fiica ei așa cum i-a spus El.

Nouă, ne-a spus: „Dacă poți crede! Dacă puteți spune acestui munte, „Mută-te” și nu vă îndoiiți în inima voastră, ci credeți că ceea ce ați zis se va întâmpla, o puteți avea. Când vă rugați, credeți că ați primit-o, și vă va fi dată.” Ce promisiune!

Oamenii care predică evanghelia socială nu cred aceasta deloc. Ei vin până la ușă, privesc înăuntru sau stau acolo, și zic: „Ei bine, este doar o altă grămadă de holly-rollers”, și pleacă. Ei nu știu că aceasta este Hrana ascunsă; nu știu că aceasta este Taina ascunsă de ei. Nu, ei nu știu aceasta. Este trist. În duhul lor sunt goi, săraci și orbi, și nu știu. Aceasta este cea mai rea stare.

O, Dumnezeule, mai bine lasă-mă să mor decât să ajung într-o astfel de stare! Prefer să mor decât să ajung așa. Cred că toți simțim la fel, nu-i așa? („Amin”).

Dumnezeu a promis aceste lucruri pentru ultimele zile. În Maleahi 4, s-a spus că Isus Hristos va coborî și Se va manifesta în trup de carne, așa cum a făcut în timpul Sodomei. Aceasta este exact. El a spus că lumea va fi într-o stare sodomită. El a spus: „...*În zilele când Se va descoperi Fiul Omului, va fi la fel ca atunci.*” Bărbatul

care a venit la Avraam, în chip omenesc, înainte ca el să primească fiul făgăduit, a fost Elohim. Vedeți Cine a fost El? Avraam a spus că Acela a fost Dumnezeu, iar Biblia ne relatează că la el au venit trei oameni. Hainele lor erau pline de praf din pricina călătoriei. Mai mult, S-au așezat și au mâncat ca oamenii. Isus a spus că Fiul Omului Se va descoperi din nou atunci când lumea se va afla din nou într-o stare sodomită. Nu Fiul lui Dumnezeu, ci Fiul Omului Se va descoperi.

Fiți atenți! Aceasta este în legătură cu ceea ce a spus ultimul profet: *„Iată, vă voi trimite pe profetul Ilie, și el va întoarce inima copiilor la părinți.”* Este vorba de un Mesaj care îi va aduce înapoi la Biblie. În acea zi Se va descoperi Fiul Omului; în ziua în care va răsună mesajul îngerului al șaptelea, în cea de a șaptea Epocă a bisericii, vor fi descoperite tainele lui Dumnezeu. Cele șapte Pечеți vor fi rupte, iar tainele care au fost ascunse în Epocile bisericii, ce și cum s-a întâmplat, vor fi cunoscute.

Vedeți, ei nu știau. Isus zicea: *„Voi, farisei orbi!”* *„Dacă un orb conduce pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”* Din acest motiv nu văd oamenii Aceasta.

Taina este în acele Pечеți. Fiecare din acele biserici au făcut o organizație și au intrat în ea. Acesta este unul dintre lucrurile secrete care a fost greșit înaintea lui Dumnezeu. Vezi aceasta, dr. Lee? Privește! Aceasta este una dintre taine. Ei s-au organizat și astfel au ieșit complet din voia lui Dumnezeu. Aceasta va fi descoperită în zilele din urmă și îi va aduce pe oameni înapoi la Cuvântul adevărat, nu la un crez sau o denotațiune. Cuvântul adevărat va veni la un anumit grup de oameni, și Fiul omului Se va descoperi în mijlocul lor ca Același ieri, azi și în veci.

Oh, Doamne! Oh, eu iubesc aceasta! Mie îmi place să mă laud cu El. Îmi place să-L înalț înaintea oamenilor. De fapt, nu trebuie să-L fac eu mare, pentru că El este deja mare. Este atât de mare încât nimeni nu poate trece peste El; atât de adânc, încât nimeni nu poate trece pe sub El; atât de nemărginit, încât nimeni nu-L poate cuprinde. Cu toate acestea, ai loc pentru El în inima ta. Vreți să-L primiți? Ce minunat este Domnul nostru! În ordine.

Acum dorim să fim cu toții liniștiți. Noi am vorbit despre Acesta. Sunt toate aceste lucruri adevărate? S-ar putea să avem și străini printre noi, de aceea vă întreb: „Dacă Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, ce ar trebui să facă El în clipa aceasta? El ar face același lucru ca atunci când a fost aici pe pământ. Este adevărat? Credința oamenilor ar atinge haina Lui, iar El s-ar întoarce spre ei, cum a făcut cu femeia de la fântână și cu alții, pentru că le-a cunoscut gândurile. Voi întrebați: „Poate El să mă vindece?”

Cuvântul mărturisește că a făcut-o deja. Rămâne doar ca El să Se facă cunoscut aici.

Dacă ni s-ar arăta în trupul Lui natural, ar arăta ca în pictura lui Hofmann: „Chipul lui Hristos la vârsta de treizeci și trei de ani,” cu sânge pe mâini și cu urme de la cuie? Nu, nu, nu! Când vine El, orice ochi ÎL va vedea și orice limbă ÎL va mărturisi. Căci va fi cum iese fulgerul de la Răsărit și luminează până la Apus. Vedeți? Noi nu credem ceea ce spun aceste culte și clanuri, ci credem că Dumnezeu este Cuvântul.

Dar El Se întrupează în trupurile voastre și în al meu și vă dă vouă și mie daruri, El Se face cunoscut prin aceste daruri. Aceasta este Hrana ascunsă. Indiferent cât de mult Se descoperă El prin mine, voi trebuie să credeți; trebuie să aveți darul credinței pentru a crede aceasta. Credeți? („Amin”). Dacă El Se va manifesta pe Sine în felul acesta, Îl veți crede din toată inima? („Amin”). Îl veți crede? Oh, ce minunat! Noi trebuie doar să-L așteptăm să vedem ce ne va spune.

Aici stă un bărbat. Eu nu l-am văzut niciodată în viața mea. Arată bine, puternic și sănătos, și probabil că este. Nu știu. El stă acolo. Aș putea merge să-mi pun mâinile peste el, să mă rog pentru el și să-l întreb dacă crede, iar el ar putea să-mi spună: „Te rog, roagă-te pentru aceasta sau cealaltă. Eu am dureri de picioare, am în permanență dureri de cap, am ulcer la stomac.” Nu știu, dar ar putea numi oricare din aceste lucruri.

Răspunsul meu ar fi: „În ordine, frate! Îmi pun mâinile și mă rog pentru tine.” Aceasta ar fi în ordine. Aceasta am făcut-o întotdeauna de-a lungul veacurilor. Este adevărat?

Dar gândiți-vă că Isus a zis că la timpul venirii Sale va fi diferit, adică așa cum a fost în zilele Sodomei. Bărbatul care a rămas cu Avraam S-a întors cu spatele spre cortul în care se afla Sara, și vorbea cu Avraam și i-a zis: „Avraam”, nu Avram.

Vedeți? Cu câteva zile în urmă el se mai numea Avram. Apoi a avut o viziune, iar Domnul i-a zis: „Eu îți voi schimba numele.” În acel loc stătea Însuși Domnul, în statura unui om. EL a mâncat și a băut împreună cu Avraam, apoi l-a întrebat: „Unde este soția ta, Sara?” Sara, nu Sarai. Și Avraam l-a răspuns: „Este în cort, în spatele Tău.”

Domnul i-a spus: „La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine. Atunci se va împlini făgăduința pe care ți-am dat-o acum douăzeci cinci de ani.”

Atunci Sara a râs în sinea ei, iar El a zis: „De ce a râs Sara, gândindu-se: „Cum ar fi posibil un astfel de lucru?” Este ceva prea greu pentru Domnul? Vedeți? Nimic. Nu, domnule.

Isus a făgăduit că „El, Fiul omului,” care este Cuvântul, (credeți aceasta?) „va veni în zilele din urmă și Se va descoperi în timpul când lumea va fi ca Sodoma și Gomora.” Credeți că este corect?

Înainte să ne rugăm pentru cineva din acest rând de rugăciune, să vă rugați și voi, cei de acolo. Atunci vom vedea dacă Fiul Omului este încă Același ieri, azi și în veci. Rugați-vă și spuneți: „Doamne, omul acesta nu mă cunoaște, dar știu că Tu ești Același ieri, azi și în veci”, și atunci veți vedea dacă El vă va spune că este. Da, domnule. Ridicați-vă capetele doar pentru un moment!

Se întâmplă ceva în spatele meu. Este vorba despre un copil. Are febră mare. Este o fetiță. Nu este din oraș. Fetița are o boală de stomac. Ea a avut-o. Crede numai! Este aceasta ceea ce a făgăduit El? Eu nu am văzut această persoană în viața mea. Dumnezeu din cer știe acest lucru.

Bărbatul acesta din fața mea arată puternic și sănătos, dar vedeți umbra de deasupra lui? Aceasta înseamnă că el nu va mai supraviețui mult timp dacă Dumnezeu nu-l ajută. Tu ai cancer la plămâni. Fiul Omului este aici. În inima ta este o dorință adâncă pentru un băiat mic, un copilaș. Este adevărat? Crezi că Dumnezeu îmi poate spune de ce suferă acest copil? (Fratele spune: „Știu că El poate”). El poate. Băiețelul are crize puternice; cade în stări de inconștiență; este un fel de epilepsie. De curând a mai avut una. („Azi-diminează”). Așa este, azi-diminează. Crezi că vei trăi să-l crești pe acest băiețel și că totul va fi bine cu el? („Da”). Crezi, domnul meu?

Unde este Charlie Cox? Unde ești Charlie? M-am gândit că a fost aici în seara aceasta. Gary, unde ești? Larry este aici? Băiețelul lui avea aceeași problemă, exact același lucru. Unde ești, Larry? Vino aici un minut. Ei bine, sunteți aici. Acest băiețel a avut aceeași problemă. Tatăl și mama lui îmi sunt prieteni buni. Cu ani în urmă am fost acolo jos, iar băiețelul lor avea perioade când se întuneca și leșina, avea epilepsie. Eu l-am prins pe băiețel și l-am cerut lui Dumnezeu să-l vindece, iar de atunci nu a mai avut nicio criză. Acesta este tatăl lui, mama lui stă pe aici pe undeva, iar acesta este băiețelul.

Acum crezi, domnule? („Mulțumesc, Larry”). Crezi, domnule? Fie ca Dumnezeu cerului să-ți dăruiască același lucru, iar tu să trăiești să-ți poți crește copilul! Dumnezeu să te binecuvânteze! Să ne rugăm. Dumnezeule iubit, ajută-l! Mă rog ca îndurarea și harul Tău să fie peste el și să-l binecuvântezi în Numele lui Isus.” Du-te bucuros înapoi în Louisiana și mulțumește-I lui Dumnezeu pentru băiat!

Oh, el vine din Louisiana, desigur, din apropierea lacului Charles. Acesta este adevărul. Puteți observa că vă pot prinde gândurile. Laudă lui Dumnezeu!

Ei bine, tu ceri un lucru bun, vrei să ai un bebeluș. Tu ai deja doi copii, dar mai vrei unul. Fie ca Dumnezeu cerului să ți-l dea, sora mea. Vino aici, fiindcă vreau să-mi pun mâinile peste tine. Dumnezeule scump, dă-i femeii ceea ce dorește în inima ei, pentru că este o cauză dreaptă. O cer în Numele lui Isus. Amin. Du-te și ai copilul.

Dumnezeu este un Dumnezeu bun, credeți aceasta? („Amin”). El știe de ce avem nevoie și ne asigură fiecare nevoie, dacă credem, pentru că a spus: „Dacă poți crede!”

Am dat mâna cu tine undeva. Nu-mi amintesc unde, dar am dat mâna cu tine. Noi nu suntem aici să vorbim despre aceasta, ci ai venit aici ca să mă rog pentru cineva. Așa este. El nu este aici, ci este bolnav în Georgia. Este vorba de vărul tău și nu este bolnav doar fizic, ci și spiritual. Crezi că Dumnezeu se va îngriji de aceasta pentru că ai stat pentru el? Crezi? Vino să ne rugăm împreună. Dumnezeule scump, împlinește dorința inimii acestui om și fă ca atunci când va ajunge acolo să-l găsească pe omul acela plângând după Dumnezeu. Îți cer aceasta în Numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze! Nu te îndoii! Crede din toată inima!

Cum te simți? Nu ți-am întins mâna când ai dorit să-mi dai mâna pentru că am observat ceva: a fost o umbră foarte întunecată și neagră. Acesta este motivul. Știam că dacă îți voi lua mâna, voi afla în felul acela, înțelegi? Este un cancer. Crezi că Dumnezeu este în stare să-l înlăture? Este în pieptul tău, în partea stângă. Vrei să mergi înapoi în Carolina și să-L lauzi pe Domnul pentru că te-a vindecat? Înțelegi ce spun? Să ne rugăm: Scumpule Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos care este prezent (copiii mănâncă Pâinea lui Dumnezeu) fie ca acest copil să se bucure de credință, de Pâinea lui Dumnezeu, pe care EL i-o dăruiește pentru vindecare. Fie ca el să se ducă să fie sănătos în Numele lui Isus! Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate! Crede din toată inima! Cum te simți?

Nu este acesta un timp minunat? Se pare că venerația se așază peste oameni. A fost un sunet care sună în urechile mele. Era ceva ca un vânt care bate. (Fratele Branham suflă în microfon imitând sunetul provocat de un vânt). „Wuuu!”

Vindecarea este Pâinea copiilor. Vedeți? Vă aparține vouă, este pentru voi. Nu este pentru mine, ci pentru voi. Eu sunt foarte mulțumitor pentru aceasta. Atât cât știu, sunt bine, dar Ea este Pâine pentru mine, atunci când am nevoie. Ea este Pâine pentru voi, este încurajare pentru cei care nu sunteți bolnavi, pentru a ne aduce inimile înaintea lui Dumnezeu.

Aceasta se întâmplă exact la timpul potrivit, cum a făgăduit El când a zis: *„Cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi la venirea Fiului omului, când Se va descoperi Fiul Omului.”* Vedeți? *„Iată, Eu îl voi trimite pe profetul Ilie înainte să vină ziua Domnului cea mare și înfricoșată; el va întoarce inimile oamenilor înapoi la Tatăl.”* Vedeți? Vedeți?

„Apoi cei neprihăniți vor călca cu picioarele pe cenușa celor răi.” Ei vor arde ca un cuptor, vedeți, pământul va arde. Noi vedem că acel moment se apropie cu repeziciune. Vulcanii de pe tot pământul vor izbucni și cerul va fi plin de foc. O, Stâncă de veacuri, ai milă de mine acum și atunci!

Cum te simți? Tu ai o boală femeiască și alte probleme. Ești agitată, dar este vârsta să devii agitată. Tu ai tot felul de complicații, dar ai și o dorință, dorești să primești Duhul Sfânt. Este corect. Tu crezi. Ai mărturisit totul? Crezi că dacă îmi pun mâinile peste tine și-L rog pe Dumnezeu pentru aceasta, vei primi Duhul Sfânt? Crezi aceasta? („Da”). Crezi aceasta? (Da, domnule”). Să ne rugăm. Scumpule Dumnezeule, îmi pun mâinile peste această femeie conform modelului apostolic, și cer ca ea să primească botezul cu Duhul Sfânt, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Să nu te îndoiești de aceasta, căci îți aparține. Este al Tău, El este Pâinea copiilor.

Tu ai avut un sentiment ciudat când am spus „boală femeiască”, nu-i așa? Fiindcă ai avut și tu. Crezi tu că totul va fi bine chiar acum? Atunci, du-te și mulțumește-I Domnului!

Cum te simți? Crezi din toată inima? Crezi că vei fi în stare să mănânci cum mâncai

cu mult timp în urmă? În ordine. Du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne. Eu cred.”
Prezența Domnului.

Crezi că te vei însănătoși, că Domnul te va vindeca de artrită și vei fi din nou sănătos? Crezi aceasta? Du-te, mulțumește-I și spune: „Doamne, primesc aceasta din toată inima, fiindcă cred.”

Ce credeți voi, cei din adunare? Tu de acolo, pune-ți mâna pe femeia care stă în dreapta ta și spune-i că artrita și boala de vene vor dispărea, dacă crede. Domnul să te binecuvânteze! Acum crezi că vei fi sănătoasă? Du-te acasă, fiindcă o ai. Dumnezeu să te binecuvânteze! Du-te spre casă spunând: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse!”

Crezi că boala de spate te va părăsi și vei fi bine? Ei bine, du-te și spune: „Îți mulțumesc, Domnul meu drag”, și Dumnezeu ți-o va acorda.

Crezi că poți fi bine, că Domnul te va face bine și nu vei mai avea artrită, că vei bine și sănătos? Crezi aceasta? Du-te mulțumindu-I și spune: „Doamne, o accept cu toată inima și cred.” Ce credeți voi, cei de afară, despre Aceasta?

Tu, cel de acolo, pune-ți mâinile peste femeia care stă lângă tine și spune-i că venele de varice și artrita o vor părăsi.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Crede că acum vei fi bine. Du-te acasă și fii bine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te în drumul tău și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse.”

Cum ești? (Sora spune: „Slavă Domnului!”). Crezi că boala feminină te va părăsi? („Da, cred”). Că vei fi bine? („Îți mulțumesc, Isuse”). Du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne. („Îți mulțumesc, Isuse”).

Cum te simți? (Sora spune: „Mi-au tras un cartilaj”). Păi, vai, vai! („Totten”). Îți știi numele. Când am păstorit biserica baptistă... („Totten”). Totten. („Della Totten”). Sora Della Totten. Acum suferi de o boală de spate. („Da”). Vei fi în ordine acum. Crezi că El te va face bine? („Da”). Îți amintești ce s-a întâmplat cu ani în urmă, jos în biserica baptistă din Milltown? („Da, îmi amintesc”). El este și astăzi același Dumnezeu. („Oh, îmi mulțumesc lui Dumnezeu”). Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea. Unde ești, George Wright? Îți amintești?... Crezi că te vei face bine dacă îmi pun mâinile sub această ungere? Vino aici! Fie ca ea să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos! Amin. Să ai credință! Credeți toți din toată inima? („Amin”).

Când am văzut-o pe această doamnă mi-au venit o mulțime de amintiri vechi. Nu mă pot gândi la numele ei, totuși... (Cineva zice: „Totten”). Totten. Da, așa este, Totten. Oh, da, fiica ei era Birdie, așa este. Să nu vă gândiți că mi-am ieșit din minți. Voi știți că nici eu nu pot explica ce se întâmplă.

Dar durerea de spate te-a părăsit, doamnă. Du-te, laudă-L pe Domnul și spune: „Îți mulțumesc, Doamne!”

Crezi că boala ta de inimă va fi în ordine? („Da”). Du-te, bucură-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse.” În ordine. Crede și nu te îndoii.

Vino, doamnă. Crezi din toată inima? Tu ai multe probleme. Ai și o boală de spate. Crezi că Dumnezeu te va face bine? În ordine. Du-te și bucură-te. Acesta este El care te face să te simți așa. Mulțumește-i Domnului. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Bună, fiule. (Băiatul zice: „Bună”). Crezi că Dumnezeu va vindeca nervozitatea acestui copil și-l va face bine? Crezi? În ordine. Bună prietene, lasă-mă să-ți strâng mâna.

Dumnezeule drag, ia lucrul acesta rău de pe acest băiețuș, și fie ca el să trăiască și

să fie normal, în Numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Crezi aceasta, nu-i așa? Crede și vei fi în ordine. Nu te îndoii deloc.

Ești foarte tânăr să ai boală de inimă. Crezi că Dumnezeu te va face bine? („Da, domnule”). Du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne, pentru că m-ai vindecat.”

Crezi că Dumnezeu îți va vindeca boala de stomac și te va face bine? Du-te înainte, bucură-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne.”

EL este încă Dumnezeu, este adevărat? („Amin”). Trebuie doar să credeți. Este adevărat? Credeți voi în Fiul omului din zilele din urmă?

Cu câteva minute în urmă s-a întâmplat ceva, dar încă nu pot să-mi dau seama ce a fost. Cineva a avut credință și a făcut ceva. Poate îi voi lua duminica viitoare sau altădată. Se întâmplă din nou. Tu ai ridicat mâna. Crezi că Dumnezeu îți vindecă boala de inimă, că te face sănătoasă și o vindecă și pe fiica ta de acolo? Crezi, doamnă Neff? Crezi, Leo Neff? Nu te cunosc, dar acesta este numele tău. Tu ai o boală de inimă, iar fiica ta are o boală de rinichi. Crezi că ea se va face bine? Credința ta te face bine. Crede din toată inima.

Tu ai o boală de stomac. Crede și Isus Cristos te va face bine.

Voi credeți? („Amin”). El este același ieri, azi și în veci. Să ne punem mâinile unii peste alții. În timp ce facem aceasta gândiți-vă la ceasul în care suntem. Gândiți-vă că stăm chiar în prezența lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. El a făgăduit că va face aceste lucruri în zilele din urmă. Eu mi-am pus mâinile peste aceste batiste.

Scumpule Dumnezeu, Te rog să binecuvântezi aceste batiste pentru vindecarea trupurilor oamenilor, în Numele lui Isus Hristos!

În timp ce v-ați pus mâinile unii peste alții, gândiți-vă că fiecare din voi sunteți mădulare ale Trupului lui Hristos. Același Duh Sfânt care a făgăduit că va descoperi tainele inimii și că va face aceste lucruri, este în voi. Voi sunteți o parte din El, iar El este o parte din voi, și a spus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”* Aceștia sunteți voi. *„Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* Deci, nu vă rugați pentru voi înșivă, ci rugați-vă pentru cei peste care v-ați pus mâinile, pentru că ei se roagă pentru voi. Acum dorim să ne rugăm împreună. Fie ca nici o persoană slăbită să nu mai existe în această clădire. De ce să mai așteptăm, frate scump, soră scumpă? El este aici, Duhul Sfânt, Dumnezeu este chiar aici. Este Cel despre care tocmai am vorbit.

Isuse drag, noi recunoaștem Prezența Ta. Tu ai adus din nou la viață bebelușul acela, acum câteva zile, prin rugăciunea credinței. Dumnezeule scump, aici sunt mulți la care nu am putut ajunge. Timpul s-a scurs, dar ei și-au pus mâinile unii peste alții. Ei sunt credincioși. Noi stăm în Prezența Domnului Isus Hristos care a înviat din morți și este Același ieri, azi și în veci.

Satan, ești învins! Isus Hristos te-a învins. EL a înviat din morți, iar în această seară este în mijlocul nostru și confirmă acest Mesaj al zilelor din urmă. Ieși afară din acești oameni! Părăsește-i, în Numele lui Isus Hristos, căci este scris: *„În Numele Meu vor scoate draci,”* și tu ești aruncat afară. În Numele lui Isus Hristos, părăsește această adunare!

Fiecare dintre voi, care acceptați vindecarea, ridicați-vă în picioare! Ridicați mâinile, aduceți-l laudă și cinste și spuneți-l lui Dumnezeu: *„Accept vindecarea mea acum!”* („Accept vindecarea mea acum!”). Tu ești Același ieri, azi și în veci, Hristos! („Tu ești Același ieri, azi și în veci, Hristos!”). Acum Te cred. („Acum Te cred”). Ajută necredinței mele. („Ajută necredinței mele”). Amin! („Amin”).

Eu Îl voi lăuda, eu Îl voi lăuda,

Laudă Mielului ucis pentru păcătoși;

Dați-I slavă, voi toți oamenii,

Căci Sângele Lui a spălat orice pată.

ÎL iubiți? („Amin”). Atunci, haideți să-L lăudăm! Dați-I cu toții slavă, cu mâinile ridicate, în timp ce fratele vine să ne elibereze.

- Amin -